

Deze lezing heb ik jaren geleden gegeven (in Papendrecht).

Deze benadering kun je gebruiken in de plaats waar je woont , waar je bewogen voor bent en waar je voor bidt.

Helene Bos

Cal. # BIDDEN VOOR JE STAD

Er zijn mensen - die je direkt opvallen
of waarvan je na langere tijd het speciale gaat ontdekken.
Ze hebben "*Persoonlijkheid*", "*karakter*".

Dat is ook zo met steden, en met dorpen.

Sommige zijn heel speciaal, je vergeet ze niet.

Bijv. grote steden als Stockholm, Singapore, Bern, Amsterdam, Rotterdam.

Maar ook kleinere, in Nederland b.v. Haarlem, Urk, Middelburg, Deventer.

We onthouden ze door de architectuur, door de sfeer, de ligging.

Soms kunnen we het bijzondere al op een plattegrond zien, zoals Giethoorn, Sneek

Hebt u weleens nagedacht hoe u Papendrecht/uw woonplaats ziet?

Een stad of dorp, een gehucht, heeft een uiterlijk:

Is er een centrum?

Ja: wat bevindt zich daar?

- een kerk die in gebruik is, en waar de klokken luiden op zondag
of restaurants, met terrassen 's zomers

- Winkels, een winkel met babyspullen, of met delicatessen, een meubelzaak, een bloemenwinkel. Zijn de winkels goed bereikbaar? Zijn ze er in allerlei soorten, of moet je toch vaak naar Dordrecht/ een grote stad dichtbij?

of een videoshop, amusementshal, sigaren met tijdschriften-zaak en een nachtclub. (u voelt het verschil in sfeer?)

-

Zijn er wijken? Wie wonen daar?

Zijn er "*chique*" wijken, wijken waar veel buitenlanders wonen?

Is er veel groen, of is Papendrecht kaal, en heet, in een warme zomer? Zijn er banken, plantenbakken?

Lopen er drukke straten door de wijken? Is het veilig voor fietsers, gehandicapten, kinderen en voetgangers?

Is er 's avonds goede verlichting? Zijn er donkere plekken? Zijn de wijken goed bereikbaar, met openbaar vervoer?

Dit heeft met uiterlijk te maken.

Een stad, een dorp heeft ook een innerlijk.

Is er verenigingsleven?

Zijn er muziekleidingen, zangkoren? Sport-mogelijkheden, scholings-mogelijkheden?

Hoe is de zorg voor bejaarden, gehandicapten? Wordt er rekening met hen gehouden, bv. verlaagde trottoirs, toegangen voor rolstoelgebruikers?
Is er kerkbezoek? Werken de kerken samen? Hangen er folders voor zang-uitvoeringen of voor paravisie-toestanden op de winkelruiten?

En dan: Wat wil Papendrecht/uw woonplaats zijn?

Wat zijn de doelstellingen vroeger geweest, wat zijn ze nu? Is het een overloop-gemeente, is het een groeigemeente? Is/was de gemeente royaal voor asielzoekers, vluchtelingen?
Zijn de B&W erop uit het goede voor Papendrecht/uw woonplaats te zoeken, of zoeken ze voor zichzelf een baan met een goed salaris, en jagen ze partij-politieke doeleinden na?

Die uiterlijke kenmerken van een stad/dorp samen met de sfeer, het karakter, maakt zo'n stad of dorp uniek. Het lijkt wel persoonlijkheid te hebben.

Misschien hebt u zich afgevraagd: Hoe zie ik mijn dorp?

Veel hangt er vanaf of u hier vrijwillig gekomen bent:

het dorp trok u aan,

er stonden hier huizen te koop, er stonden ook *mooie* huizen te koop

je kunt hier wat huren,

u woont dichtbij uw werk,

of u woont dichtbij uw kinderen, enz.

of: u bent hier geboren, en hebt het dorp zien groeien van 5.000 naar 25.000. Misschien wel met lede ogen; van persoonlijk werd het onpersoonlijk?

Een huisvrouw kijkt met andere ogen dan een projectontwikkelaar; een dominee of voorganger kijkt anders (toch) dan een wijkagent.

Jonge, ongetrouwde mensen kijken anders dan ouders met jonge kinderen.

In de Bijbel wordt veel over steden gesproken, en ook tot steden.

Volken, stammen, en ook steden zijn heel belangrijk in de Bijbel.

U, als individu, bent heel belangrijk voor God. Maar ook die grotere verbanden zijn belangrijk.

Jezus gaf, toen Hij na Zijn opstanding, naar de hemel ging, de opdracht: Mij is gegeven alle macht, in de hemel en op de aarde. *Gaat dan heen en maakt al de volken tot mijn discipelen....* Matt.28:19.

Volken is meer dan losse individuen.

God spreekt *over* steden alsof het vrouwen zijn, en God spreekt *tot* steden alsof het vrouwen zijn, jonkvrouwen. (Het voert hier te ver om uit te leggen waarom dat zo is, zie : De Volken geroepen, van Ir. Pieter Bos).

We krijgen de indruk dat God ze beschouwt als persoonlijkheden, met eigen namen, met

-hun eigen geschiedenis

-hun eigen verantwoordelijkheid en ook

-hun eigen schuld.

Wij praten ook over Londen, Parijs, Bonn, etc. alsof het aparte persoonlijkheden zijn.

“Bonn verlaagt de rente”

“Papendrecht wil aparte halte NS”

“Papendrecht wil uitbreiding industrieterrein”

U vindt het misschien vreemd om er zo over te denken.

Maar u maakt ook onderscheid: Parijs – Papendrecht.

Is er overeenkomst? Ze beginnen allebei met Pa.. Maar meer eigenlijk niet. Er is dus verschil.

Hoe komt dat, en waarom is het belangrijk dat te weten?

Eerst het laatste: Het is belangrijk om dat te weten omdat het invloed op ons uitoefent!

De ontstaans -geschiedenis, de dingen die in het verleden gebeurd zijn, en de dingen die nu gebeuren vormen, met die aspecten die ik eerder noemde, het karakter, de “persoonlijkheid” van een plaats, en wij ondergaan die invloed.

Er wordt door pedagogen wel gezegd: “Children learn what they live”: kinderen leren datgene aan wat zij meemaken.

Voor de ontwikkeling van het “karakter” van een stad of dorp is belangrijk hoe de eerste bestuurders zich gedroegen.

Ik woonde voor mijn trouwen een aantal jaren in Amsterdam.

“Amsterdammers” zijn

-humoristisch

-onafhankelijk. Ze hebben weinig respect voor autoriteit.

-ze zijn ook hebzuchtig. Eeuwenlang hebben Amsterdammers geprobeerd aan van alles en nog wat te verdienen.

De eerste heer Van Aemstel over wie iets bekend is uit de geschiedenis staat in de geschiedenis (nl. in de boeken van het Bisdom Utrecht, waar hij onder viel) bekend als: obstinaat, eigzinnig en hebzuchtig. In een stad zie je bepaalde kenmerken van de grondlegger terug.

Ook dingen die gebeurd zijn in de geschiedenis oefenen invloed uit.

Vanuit Amsterdam heeft Nederland een groot aandeel gehad in de slavenhandel. Veel slaven die we vervoerden om elders te verkopen zijn op de reis omgekomen.

Daarom kun je in Amsterdam herkennen dat er een “principe”, een “macht” gegroeid is van de slavernij. We begrijpen nu: dit had niet gemogen.

Als *individuele* christen vragen we vergeving voor onze zonden. En dan wil God ons ook vergeven als we geloven dat Jezus die schuld op Zich genomen heeft, aan het kruis. Dan merken we dat we de schuld niet meer dragen, dat die van onze schouders afgenomen is, en dat we een rein geweten hebben gekregen.

Ook de schuld van een stad of dorp blijft drukken zolang er niet echt vergeving over is gevraagd. Het gaat niet alleen om die stad. Bij onrecht wordt in de 1^e plaats God zelf gegriefd. En dat is de belangrijkste reden om vergeving te vragen.

De Bijbel vertelt ons dat toen de eerste mensen zondigden zij zich als het ware stelden onder het regime van een gevallen engel (*geestelijk wezen, boze geest*), die later door Jezus en in de Bijbel satan genoemd wordt. De relatie tussen God, die de mens geschapen had om met Hem, God, in een liefdevolle relatie te staan, was daardoor kapot. Deze gevallen engel beheerste nu met zijn macht het leven van de mensen. De zonde, zegt de Bijbel, is een macht die in ons en in de wereld heerste. Jezus, die zelf God is, kwam om die macht te exposeren en te overwinnen.

De Bijbel noemt de mens zondaar, niet omdat hij zondigt. Maar we zondigen, omdat we zondaar zijn. We kunnen uit onszelf niet niet -zondigen.

Daarom kwam Jezus, om ons daarvan te bevrijden, en om de straf voor onze zonden op zichzelf te nemen. Zo maakte Hij de weg, de toegang tot God weer open. Als we dat geloven belooft Hij dat Hij zelf in ons komt wonen, door de Heilige Geest, en dat Hij ons dan zal veranderen, van binnenuit.

Maar uit zichzelf zijn alle mensen zondaren. Zonde heeft gevolgen. Als die schuld niet opgeruimd wordt, blijven de gevolgen doorwerken. De volgende generatie voegt eraan toe, de volgende nog meer. En de leefsituatie wordt moeilijker en moeilijker. Er is progressie in kwaad.

Dat is de belangrijkste reden waarom in onze tijd alles zo moeilijk gaat.

Er liggen honderden jaren van schulden achter ons, die nooit beleden zijn, waar geen vergeving voor gevraagd is. Maar die nog steeds gevolgen hebben.

De slavernij b.v. is lang niet door de Hollandse, Nederlandse, Amsterdamse autoriteiten beleden. En we zitten in Amsterdam met grote groepen verslaafde mensen. Verslaafd aan drugs ja, maar ook aan seks, aan gokken, aan drank, aan losbandigheid, aan geld, bezit.

Suriname was een opslagplaats voor slaven. Toen Suriname onafhankelijk werd mochten de Surinamers kiezen : in Suriname blijven of , onder bepaalde voorwaarden, naar Nederland komen. Velen van hen zijn naar Amsterdam gekomen. En we hebben ze “weggeborgen”; velen van hen zijn “verslaafd” geraakt. Zolang we onze schuld tegenover hen niet belijden kunnen we ze niet helpen. (Dit schreef ik voordat het onderwerp “slavernij” bespreekbaar werd in Amsterdam). Maar het verslaafden probleem treft niet alleen de verslaafden zelf, het treft de hele maatschappij. De slaven maar ook de slavenhouders waren onder de “macht” van de slavernij. In Amsterdam leden we allemaal onder de criminaliteit, die met de vroegere slavernij samenhangt.

Wat ik probeer een beetje duidelijk te maken is dat we ons moeten realiseren dat onze stad, ons dorp een geschiedenis heeft, die invloed op die stad, dat dorp en ons leven uitoefent.

In de Bijbel maakt God heel duidelijk dat op afgoderij Zijn toorn, boosheid rust.

Hij kan een volk dat afgoden dient niet zegenen.

Een afgod is iets dat niet God is, maar wel de hoogste en belangrijkste plaats inneemt in ons leven. Afgoden kunnen zijn: seks, geld, een mooi huis, koeien – zoals in India - , maar ook onze heilige koe de auto, economische groei waar alles voor moet wijken; in onze tijd krijgen de oude goden van vroeger weer veel aandacht.

Het zijn geen echte goden, maar ze brengen wel kwade invloeden met zich mee, die we ervaren. In een stad of dorp kunnen we die invloeden gaan opmerken.

Standbeelden, op een plein, of aan een gebouw.

Hebt u weleens oude kathedralen gezien? Voor de regenafvoer hadden ze dikwijls spuwpijpen op de muren gemaakt. Is het u wel eens opgevallen hoeveel lelijke koppen daaronder zitten? Het zijn meestal demonische koppen.

Dat soort koppen kunnen ook op huizen zitten. Op huizen, gebouwen, kunnen ook heel mooie beelden zitten. In Amsterdam komt op de grachtenhuizen nogal eens Mercurius voor, de griekse god van de handel. Ook op schilderijen, bijv. als de god die boven vrouwe Amsterdam zweeft. Dat is,

denk ik, de reden, dat in Amsterdam alles, op een fanatieke manier, verhandeld wordt. De handel heeft een religieuze (geen christelijke!) tint.

Op gebouwen kunnen tekens staan, sterrentekens, occulte tekens.

In het paleis op de Dam staat de god Mars afgebeeld, die zijn kinderen slacht. In Boedapest staat een reuzestandbeeld van een bepaalde roofvogel, die het symbool was van een god die door de Maggyaren werd vereerd, en aan wie mensenoffers werden gebracht. De plek waar hij staat is berucht geworden vanwege de vele zelfmoorden die daar plaatsvonden. Nog steeds mensenoffers.

Naar wie zijn straten, pleinen, vernoemd?

Dat kan iets laten zien van keuzes die stadsbesturen vroeger gemaakt hebben. Bijv. In Amsterdam werd de naam van het Paul Krugerplein veranderd in het Steve Biko-plein. Dat was een keuze, onder druk van pressiegroepen, van een bepaalde B&W.

Welke leiders zijn er door een plaats voortgebracht?

Politieke, geestelijke, militaire, zakelijke?

De plaats waar we wonen is uniek.

We ondergaan haar karakter, en vormen mede haar karakter.

Als je je eenzaam voelt in een flat, een straat, en je trekt je terug, zoekt geen contact met anderen, dan versterk je de sfeer van eenzaamheid.

Als jongeren agressief zijn, en we moedigen onze kinderen aan agressief terug te zijn, dan versterken we de sfeer van agressiviteit.

U woont in Papendrecht. U kent deze plaats, u hebt uw eigen geschiedenis.

Wat gebeurt er in de huizen, wat is er aan eenzaamheid, ruzie, slaan, misbruik, overspel?

Wat is er aan oneerlijkheid, ambitie, ellebogenwerk in de zaken en bedrijven?

Welke spanningen maken de kinderen door, hoeveel wordt er gepest, op losgeslagen, uitgescholden?

Wat is de druk als het lijkt dat u, of uw man, zoon of dochter, ontslagen gaat worden, ziek wordt, geen nieuw werk kan vinden?

Zoveel mensen die hun eigen, moeizame leven leiden. In Papendrecht of in uw eigen woonplaats. Er is misschien wel eens een feestje, of ontspanning. Er is een vakantie, een bingo- of een bridgeavond. Maar er zijn ook eenzame mensen, mensen die verdriet hebben, die het leven niet meer zien zitten.

God is geïnteresseerd in de steden en dorpen. Hij wil dat we ervoor op de bres gaan staan, om te bidden. U kunt zelf bidden voor bijv. die aspecten die ik aangegeven heb. Alleen, of in een groep(je) die ook hun stad, dorp op hun hart hebben. Met mensen uit uw Kerkelijke gemeente. Of met een vriend, een vriendin.

U kunt zelf onderzoek doen, over uw straat, uw wijk, of over de geschiedenis.

Maar Hij is niet minder geïnteresseerd in u. In ieder van u.

Hij weet dat u Hem nodig hebt. Wie u ook bent.

U kunt zeggen: nee, ik heb Hem niet nodig. Maar de Bijbel stelt:

“Dit is het eeuwige leven dat zij U kennen, de ene, waarachtige God, en Christus Jezus die U gezonden hebt. God had de wereld zo lief dat Hij zijn eniggeboren Zoon gaf, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe”.

U leeft in een tijd waarin dingen versneld slechter worden. En het wordt niet beter.

Er is progressie in het kwaad, als er geen bekering komt, als er geen schuldbelijdenis wordt gedaan. En zonde kan maken dat de aarde het niet meer kan dragen. Dat kan ook een oorzaak zijn dat we een natuurramp meemaken.

En het wordt moeilijker voor mensen om onder dat kwaad weg te komen, het wordt ook moeilijker om er onder te leven.

De christenen hebben een opdracht, om op de bres te gaan staan voor hun stad, hun dorp. Niet omdat de huizen en de parken zo mooi of zo lelijk zijn; niet dat die maar gespaard zullen blijven.

Niet opdat er maar meer economische groei zal zijn, en onze inkomens maar blijven stijgen.

Niet opdat de straten maar veilig zijn.

Al die dingen zijn niet onbelangrijk, en we mogen er wel om vragen.

Maar christenen moeten op de bres gaan staan voor hun stad, hun dorp. En vooral opdat degenen die Jezus niet kennen Hem zullen leren kennen.

Dat die in de ruimte, de vrijheid komen om opnieuw in de herstelde relatie tot de Vader in de Hemel te komen.
